

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Macarij Patriarchæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

ampharunt. Corpora eorum fuere à viris religio-
ne & pietate eximijs, duobus ab vrbe passuum mil-
libus sepulta.

VITA S. MACARII PATRIARCHAE

Antiochem. ex ea qua est apud Surium optima fide.

*Migrauit è vita anno Domini duodecimo supra mil-
lesimum.*

Gemma regalis, Armeniae decus, parètum glo-
ria beatus puer Macarius, nobilissimo apud
Armenos stémate ortus, patrem habuit Mi-
chaelem, matrem verò Mariam, antiquissima qui-
dem nobilitate insignes, sed quibus nò minus splen-
doris & ornamèti ab optimis moribus nati ex ipsi-
filij accesserit. Editus autem est in lucem ea tempe-
state qua Macarius maior magnæ sanctitatis vir,
Antiochenam administrabat cathedram; qui cum
huius Macarij, de quo nobis sermo texitur, esset cõ-
sanguineus, eum de sacro fonte suscepit, suumque
illi nomen imponens, filij loco eum apud se nutri-
endum atque instituendum retinuit, vt ipse tunc
grandæuus senioque fractus in hoc aliqua ratione
instaurari atque renouari posset. Neque eum spes
fefellit. Traditus quippè Macarius puer artium li-
beralium studijs, suo profectu, voto antistitis sui
tam abundè respondit, vt facile disciplinas omnes
liberales, quibus Græcia Armeniaque pollebant,
consecutus sit. Erat enim mentè vigili, atque segni-
tie pigritiaque prorsus profligata horas præcipuè
matutinas accuratè collocabat.

Cumque iam adoleuisset, solito studiosius visus
est se componere ad imitationem beati Antistitis,
animo caelestia meditari, mundi illecebras fugere,
æterna appetere, studiumque omne quod antea in
literis

10. Aprilis.
Patria S. Ma-
carij & pa-
rentes.

Progressus
in literis.

literis posuerat, in religionis actibus conferre, ut
gi rumores pro nihilo putare, totumque se diuini
cultui mancipare.

His nepotis sui profectibus Antistes mirifice
hilaratus, toto cœpit pectore in id incumbere,
cum posset habere successorem. Itaque non delin-
eum & Clero & proceribus, & plebi denique ve-
uersa a pietate, sapientia, & inculpatis moribus
commédare, omnesque assiduo adhortari ut nun-
tum atque eruditum à se Macarium pastorem eligere
& Cathedræ Antiochenæ præficiat. Neque vero
vacuum cecidit adhortatio, sed statim ab obitu
nerandi senis, vnanimi omnium consensu fuit
illud honoris fastigium euectus, & iuuenis sapi-
tia tamen & moribus permaturus, in beati
throno collocatus. Non illum mutauit tantus ho-
nor, sed incredibili mansuetudine & humilitate
omnium sibi animos deuinxit, & comitate
mirabili tamen grauitate coniuncta optime
stitutam disciplinam conseruauit. Porro discipu-
tos mores cum verbo tum exemplo ita profligauit
ut sermo eius sale conditus populo nunquam
esset gratissimus.

Fit Patriar-
cha Antio-
chenus.

Erat rerum omnium præter labentium contem-
ptor egregius, & corporis dormitor admodum
nuus. Victus erat illi non qui voluptati, sed
me tantum corporis necessitati satisfaceret. Mo-
& delicatas vestes, quibus quandoque usus fue-
asperrimis camelorum pilis permutauit, vilem
se tunicam induit. Lectuli molliem vehementer
aspersus, balneis vix vnquam usus est: sed lac-
simis lachymarum vndis frequenter se lauit.
totas noctes pro peccatis & salute totius mundi
precibus exiebat. Neque debuit sane illud fructu-
um

Victus eius
& vestitus.

Gratia la-
chymarū.

um qu-
gebat,
rat inf-
quidam
medioc-
morbo
peran-
ille tac-
confue-
Non tu-
bens te-
rum. T-
viro De-
Cerr-
nitente
rijsque
quos qu-
ciperen-
Quicum-
bant cib-
quot ob-
luissent
radiaban-
tentes, se-
dis amb-
anteiban-
miseri e-
sua distr-
præter P-
tulit in P-
sola epif-
Cum
set, inter-
sti effect-

um quo defluentem lachrymarum imbrem abster-
 gebat, virtutis expers esse, quod tot lachrymis fue-
 rat infusum. Fuit in beati viri domo Theodorus
 quidam leprosus (nam tales ei & familiares & non
 mediocri curæ erant) qui cum præ cæteris & lepræ
 morbo & inopia premeretur, tale de ratione recu-
 perandæ sanitatis secum consilium cœpit. Abijt
 ille tacitus ad ecclesiam, in qua vir sanctus orare
 consueverat, & sudarium eius lepræ suæ admouit.
 Non tulit illa vim sudarij, sed probatæ fidei perhi-
 bens testimonium, cessit pulsa meritis lachryma-
 rum. Tum verò ille ceu nouus homo audet astare
 viro Dei, Deoque & illi gratias agere.

Leprosi eã
 familiares.

Leprosus est
 ratur eius
 sudario.

Cernere licebat in sancti Pontificis domo, quasi
 nitentes quasdam gemmas, pauperes Christi, va-
 riijsque oppressos morbis, cæcos, surdos, claudos,
 quos quotidie eò properantes, vt ab eo stipem ac-
 ciperent, vir pius duplici beneficio prosequabatur.
 Quicumque enim ab eius sanctis manibus accipie-
 bant cibum vel potum, ilicò reualecebãt: & quot-
 quot obtinere poterant aquam, qua manus suas ab-
 luissent, integram reportabant sospitatem. Non
 radiabant in domo eius gemmæ & margaritæ ni-
 tentes, sed versabantur ex cæcis videntes, & ex clau-
 dis ambulantes, è famelicis satiati panibus. Non
 anteibant illum scutati & sericati, sed inopes &
 miseri eius benignitate recreati. Illis enim omnia
 sua distribuit, prorsùs vt nihil ei reliquum esset
 præter Põtificiam dignitatem, quam quoque trans-
 tulit in Eusebium venerabilis memoriæ virum,
 sola episcopali benedictione sibi retenta.

Eius studiũ
 erga paupe-
 res.

Pauperibus
 omnia lau-
 gitur.

Abdicat se
 Pontificatũ.

Cumq; hoc modo terrenis omnibus nudatus es-
 set, inter cæteros pauperes ipse quoq; pauper Chri-
 sti effectus, exit è sinibus patriæ suæ, & parentibus
 acco-

ac cognatis frustra reluctantibus, sequitur Christum ven-
 Et quidem ante omnia non inuitus, ipsam quoque uoluit so-
 pro redemptore subiturus mortem si res postea iniam per-
 videretur, terram promissionis petijt, vt omnia in transie-
 stræ redemptionis mysteria contemplaretur. Hæc cu-
 vltro in exilium spontè susceptum, vt expediret, vt salu-
 posset proficisci in patriam caelestem. Delectabatur, Offi-
 cum loca sacrosancta, in quibus generis humani ter Sarac-
 demptio orta fuerat, sed multò magis delectabatur, vt salu-
 cum Iudæis de illorum perfidia verba misceret, vt que nono-
 cum Saracenis congregari, si quem illorum posset, vsque fun-
 errore reuocare. Sed illi pro salutaribus monitione voleba-
 minas & verbera intentabant, supplicijsque Erant eri-
 atrociter afficiebant, vt toto corpore laniatus, que roga-
 ossa apparerent: non tamen quicquam de se Gabar De-
 prædicationis studio remisit. Auellitur inde, cenus sen-
 cijs, duciturque in medium impiæ multitudine, suum fac-
 nolensque illis cedere, in custodiam mittitur, salutaris e-
 crucis inftar, cuius gloriam prædicabat, in terris miraculu-
 tenditur, clavis configitur, sed terra clauos, lis ostium
 ente, vinculis astringitur, saxum ignitum nudo Intere:
 pectori imponitur, custodibusque adhibitis, tanti viri
 relinquitur. Ille carceris tenebris mirificè læta, tur nunci-
 spe caelestium prætorum animatus: nec deest, ecce dum
 stus militi suo, sed atram ergastuli noctem ce- quantur, al-
 lumen illustrat, humi iacentem diuina erigit, notis in
 ratio, pœnisque absolutum angelica fouet color, ompellu-
 um relin-

Procedit ille deindè ex carcere in publicum, e viro far-
 pent Iudæi, mirantur Saraceni, & tum illum, restitui
 sese mutuo respectantes, tanta rei nouitate flau- christum
 toniti. Iubet acciri carceris custodes, à quibus manu gest-
 audiuit lucem caelitum emissam, visitationem pulit, &
 licam & absolutionem diuinam, cõpunguntur, s renunc-
 de & tandem veritati assentientes verbi Dei

Adit terram sanctam.

Verberatur ab infidelibus.

Mittitur in carcerem. Virè torquetur.

Christum venerantur, vsque adeo vt ad genua eius ad-
 uoluti scelerum suorum in illum commissorum ve-
 niam petierint, reiectoq̄ errore, ad Christum læ-
 titiam transferint.

Hæc cum per regionem illam diuulgatus, homi-
 num sermo longè lateq̄e spargeret, accurrit mul-
 ti, vt salutarem doctrinam ex nouo doctore hauri-
 rent. Offerunt autem ei Eutyichianum quendam in-
 ter Saracenos in primis nobilem, ab anno ætatis e-
 ius nono, vt ipsi quidem asserunt, ad senectutem
 usque surdum pariter & mutum. Ex huius curatio-
 ne volebant, doctrinæ eius capere experimentum.

Erant etiam eius dexteræ manus digiti arefacti. Ita-
 que rogabat pro illo sanctum virum, ille porrò ro-
 gabat Deum, nec passus est repulsam. Audit Sara-
 cenus seipsum absolute loquentem, arida manus
 suam facit officium, idemq̄e ipse cum multis alijs
 saluari expiatus lauacro Dominû benedicit. Hoc
 miraculum ingens protinus Euangelio in terris il-
 lis ostium aperuit.

Interea parentum & amicorum affectus diutiùs
 tanti viri absentiam ferre non potuit: mittunt igitur
 nuncios qui eum vel nolentem retraherent. Sed
 ecce dum illi violentas in eum manus mittere co-
 nantur, alij virtute diuina cæcitate percussi, alij im-
 motis in aere brachijs hærentes, cæpto desistere
 compelluntur; ac tandem in fugam versi beatû vi-
 rum relinquere coguntur. Poenitet eos interim illa-
 x viro sancto iniuriæ, magnoq̄e cum eiulatu se si-
 restitui petunt. Ille verò iniuriæ immemor, apud
 Christum pro illis intercedit, atque proteso, quem
 manu gestabat, scipione & caliginem oculorum di-
 pulit, & rigida brachia restituit: iussitq̄e abeun-
 tes renuunciare suis vt ad cælestis patriæ gaudia pro-
 peran-

Eius hostes
 conuertuntur.

Eutyichianus
 surdus &
 mutus per
 sanctum
 curatur.

Vim ei infe-
 runt paren-
 tum nuncios,
 sed excæca-
 tur.

H peran-

perantem lugere ac reuocare definant. Repertus illi mox Armeniam, Macarius verò ad Occidentem miraculis coruscans pergere cœpit.

Fortè autem inter eos qui sanctam petebant unitatem cœcum vnum obuiam habuit, cuius calore ad misericordiam prouocatus lachrymans edit, hortatusque est omnes, vt communibus precibus pro salute miseri apud Dominum intercederent.

Cœcum crucem illuminauit. Tum Episcopus admota, quam gestabat, cruce oculo suo cœco lumen restituit, summoque exultante deo à se dimisit. Peruenit deinde vir sanctus socijs ad locum quendam nimia siccitate laborantem, prorsus vt in magnum omnes periculum

Aquam crucis signo elicite terra. ducti viderentur. Ille autem de Christi misericordia confusus, scipione crucis signum terre impingit, & protinus profluentem aquam vim fecaturire fecit.

Venit in Bauariam. Post multa terrarum emensa itinera tandem Bauariam peruenit, vbi ab Adelberto summo principis dignitate viro, hospitio receptus miracula renouans. Vxor eius Aua nomine diuturno morbo fatigata extrema tendebat; iamque omnis spes vitæ abesse crederet, cum vir sanctus ad solitas recurrens precibus eam quam benedicit, crucemque intingens tres guttulas in laborantis os instillat, ac protinus à mortis aditu ad vitam retrahit.

Nota vim Crucis & aque sacrate. Indè Moguntiam per lacum obuiam habuit quendam, ab imminente mortis periculo fugam petentem. Pallebat miser, morti, quam fugere nitentem, non multum dissimilis. Inlequebantur enim hostes, certissimam illi necem allaturi. Iamque iam vt ad beatum Macarium peruenit, ad pedes eius corruit, petens vt præsens periculum à cœco igno extinctibus suis auertat. Aduolant hostes, ipsi quoque ad vitæ viro necem intentantes, si scelerati patrocini

Venit Moguntiam. quendam, ab imminente mortis periculo fugam petentem. Pallebat miser, morti, quam fugere nitentem, non multum dissimilis. Inlequebantur enim hostes, certissimam illi necem allaturi. Iamque iam vt ad beatum Macarium peruenit, ad pedes eius corruit, petens vt præsens periculum à cœco igno extinctibus suis auertat. Aduolant hostes, ipsi quoque ad vitæ viro necem intentantes, si scelerati patrocini

suscipere ausus sit. Ille vero armis, quibus pugnare
 solebat, probe munitus inter reum & tela hostilia
 stat imperterritus; obijcit illis furentibus scutum
 inexpugnabile, crucem illam suam, in cunctis acti-
 onibus suis familiare sibi per fugium. Vidisses illic
 pium sane spectaculum: hostes arma vibrare, iu-
 stum precibus & meritis pugnare, ac tandem glori-
 osa victoria potiri. Hostes enim, etsi sancti episco-
 pi verba non intelligerent, eximio tamen splendore,
 qui ex vultu eius relucebat, commoti atque ad
 misericordiam flexi ex equis desilierunt, eiusque
 non modo vestigia amplexantur, sed ipsum quoque
 reum, cuius paulo ante sanguine stiebant, ad oscu-
 lum admittere non recusarunt.

Crucem op-
 ponit telis
 hostium.

Post aliquot dies Moguntia digressus Coloniam
 accessit, Sanctorum cultura nobilem, ubi a quodam
 Tizone viro rerum opulencia nulli secundo & moru
 honestate clarissimo honorifice non minus quam
 officiose hospitio exceptus est. Sed is idem cum mul-
 to iam tempore regio morbo laborasset, nihil sibi
 habere videbatur: quadiu corporis salute carebat.
 Nec poterat vlla medicorum industria opem ali-
 quam polliceri, prorsus vt in tanta opum affluen-
 tia nihil eo viueret calamitosius. Sed Macarius suo
 aduentu imperatam salutem attulit, cibosque be-
 nedictione sua consecratos obtulit, quibus prostra-
 tam & penitus extinctam appetendi vim excitauit,
 & breui integrae saluti restituit. Hinc vero vir fan-
 ctus digressus loca omnia Sanctoru meritis insigni-
 tur. Ita Iultrauit, tandemque Machliniam delatus est, ubi
 ad peccatam incendio obuia quaeque deuastante, crucis si-
 gnum a cetero extincto, sanctitatis suae virtutem ostendit.

Coloniam
 ingreditur.

Adit Mach-
 liniam.

Venit Mal-
 bodium.

Post hac vir Dei Malbodium proficiscitur, quod
 est sacrarum virginum monasterium sanctissimae

H a Alde-

Aldegundis virginis reliquijs celebre : ibi à D^{no} do comiter susceptus, voluit sibi venæ sectione quid de sanguine detrahi. Eum sanguinem h^o in vasculum excipiens, vni è seruis summo asseruandum tradidit. At nequam ille seruus dia stimulante, sacrum cruorem in latrinam dit : sed mox diuina vindicta lepra percussus quitatis suæ præmium recepit. Porrò beatus P^{ater} archa Malbodio Cameracum abiens, paucis ad dum diebus ibi commoratus quantæ sanctitatis set, diuinitus innotuit. Nam quodam die, Sob occasum declinante, sanctissimæ virginis basilicam intrauit, suo more ibidem in diuinis laudibus noctaturus : sed eum custos templi non sine iniurie eiecit, bileque percitus ostium obserauit. At in sanctus nihil ea iniuria commotus ante fores correat in precibus se prostrauit : & ecce ostium h^{ic} restrem mæ diuinitus patefactum viri sanctitatem delectauit : non tamè Sanctus ingredi voluit, nè infirmum hominem magis perturbaret. Sed custos cum multas eternas preces fores resecaturus aduenisset, cessent, qui patentes, & peregrinum humi prostratum in omni humi set, timore penè exanimatus est. Mane autem ad Dei imp res omnibus innotuisset, hospes exclusus ecce ad Dei imp beri clarissimus : sed ille ab humana laude pieccè dum i mùm abhorrens, Tornacum statim se contulit, Deus q exortam ciuium inter ciues funestam seditioed vnum ex precibus & crucis suæ, quam gerebat, trophæos postremū reuientis m eto, non sine miraculo, compescuit.

Iam multo tempore beatus Patriarcha nequid quidem a uos longinquæ peregrinationis labores exhaustus gratia, n quibus cum tandem Dominus finem imponeret prater se let, Gandauum peruenit, vbi in monasterio ab ecubituru Terrius i

Vltio diuina in seruu malignum.

It Cameracum.

Tornacum se confert.

Venit Gandauum, & in Abbacia S.

gregia benevolentia & fratrum etiam charitate ex-
 imia permotus, apud illos reliquum vitæ cursum
 exigere statuit. Crebrò visitabat ecclesias Ganda-
 uensis ditionis, precibus nocte dieque yacabat, ne-
 que vllum tempus à conferendis in populum bene-
 ficijs vacuum ducebat. Quicquid ei à fidelibus ob-
 latum esset, mox in pauperes, quorum ille ab infan-
 tia curam gesserat, conferebat. Per multos à varijs
 incommodis liberabat. Manuum suarum contactu
 morbos fugabat, & cuius in calamitate opem &
 auxilium mira benignitate ferebat.

Inter hæc dulcis patriæ recordatio desiderium re-
 petendi Armeniam ei ingessit, adeo vt nullis preci-
 bus ab ea mente reuocari posset. Sed accidit cum se
 in viam, vno comitatus socio, dedisset, vt morbo
 correptus redire cogeretur, & dum ille patriam ter-
 restrem meditatur, Deus illi caelestem præparat.
 Sauebat tum temporis inaudita quædam ad illum
 diem immanissimæ pestis rabies, adeo vt morienti
 multitudo superstites vinceret, vixque reliqui
 essent, qui humanis corporibus sufficerent. Tamq-
 uam in omni humani auxiliij spes ablata erat, cum tridua-
 no hominibus pariter ac iumentis indicto ieiunio
 ad Dei implorandam opem omnes confugiunt: &
 dum illi hac religione Deum placare institu-
 unt, Deus quidem misericordiam suam nõ differt,
 sed vnum ex omnibus eligit, in quem sauißima lu-
 phæ postremum irrueret. Is fuit beatus Macarius, qui
 reuientis morbi contagione factus, primò loquen-
 tum quidem amisit facultatem, sed prophetica dona-
 tus gratia, nutibus & quibus poterat signis, prædi-
 cavit præter se & alios duos neminẽ demceps ea peste
 occubiturum: quod postea rei euentus approbauit.
 Tertius iam indicti ieiunij instabat dies, cum

H 3 paruu-

Bauonis a-
manter ac-
cipitur.

Benignitas
in pauperes.

Dum vult re-
dire in pa-
triam diui-
nitus impe-
ditur.

Immanissi-
ma pestis in
Flandria.

s. Macarius
peste infici-
tur.

paruulis & vitulis etiam materna negarentur
 ra, & modis omnibus propè vis regno caelorum
 ferebatur. Vbique luctus, vbique clamor audie-
 tur, & plurima mortis imago: pecudes quoque
 iumenta intolerabiles ad vacua praesepia ede-
 mugitus. Flectitur interim benignus Deus & ca-
 ritatem lenitate temperat. Porro Patriarcha Ma-
 rius recuperata voce post solennem supplicationem
 post preces & lachrymas, pro peccatis fusas,
 quidem ad aedes proprias dimisit: ipse vero
 fratribus ad coenobium abiit, ingressusque cur-
 lis in refectorium charitate potius quam nece-
 te adductus hilarem se omnibus exhibuit, ac
 institutum mutarent ieiunium voluit. Cum
 appositis paucillum gustasset, vltimum vale
 episcopali benedictione fratribus impendit,
 demum ad lectulum redijt. Ibi expansis manibus
 oculisque insita pietate ad Deum erectis in-
 gelorum multitudinem, qui recta pium astan-
 terrorem inuuebant, spiritum feliciter ex-
 uit: impleraque est propheta eius, iplo post
 ex ea peste occumbente.

S. Macarius
 moritur.

Corpus eius eum non vulgari deuotione
 te altare S. Pauli, quem locum ipse sepultura
 designauerat, conditum: atque sub Sigero
 qui quartus fuit ab Eremboldo, eleuatum,
 grum omnino repertum. Huic eleuationi
 re Rex Gallorū Philippus, Comes Balduinus
 proceribus suis & Adela coniuge filioque
 no Hannoniae Comite. Balduinus quoque
 mensis & Lietbertus Cameracensis Episcopi
 tis vero miraculis etiam post obitū claruit
 ctus, quae nos breuitatis causa praeterimus.

MARTY
 Asia Ep
 testem fr

D
 On
 ma
 mo
 anorum qu
 puia quaedam
 vbique deo
 elisae fidei
 mentum, a
 Iohannes
 legatus est
 ijs que de
 epas testis
 pud vos, v
 intelligi po
 mines illi,
 na domici
 iudicia vlla
 dicabat, qu
 fatis iusti v
 anum aliqu
 Cum igitur
 mine verlan
 no modo ne
 orum mini
 quidam ten
 dei splendor
 a religioni
 a recederen
 larent. Hin
 pparebant
 ipes, nec ni

M. A.

